976
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
1855

Φίλταλε

Χαίρων ἔμαθον καὶ ἀνέγνων τὸ δὶς τὸ περὶ Μακάριον περιφερὲς ἐπιστολίδιόν σου, διὸ καὶ ἐξάρας σιωπὴν ἔφαδον ἐξ αὐτοῦ ὅλη ὑγιαίνοις - χαίρων ἐπέιδον ὀρθοδοξαζιοῦντα καὶ τὸν νῦν μοι ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ φίλου μεγάλου εὐφήμου τοῦ τῆς συμφήμου τοῦ φιλοσοφίας. Λέγε πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξ ἐμοῦ τὰ ἑξῆς. Οὔτε ὁ τόπος ἐστὶν ὁ νῦν καιρὸς ὑπάρχει δεκτικὸς φιλοσοφημάτων. Οὔτ' ἀπαιδεύτου, οὔτε τῆς ὠφέλειας, οὔτε ἐπιστήμης ἐλπὶ ἔχει εἰ μὴ ὅπερ "ἔργος καὶ ἐρίθεια καὶ πᾶν φαῦλον πράγμα" (καθὼς λέγει) πᾶν δὲ μάλιστα θόρυβον ἔφυλας. Ἐκεῖθεν λοιπὸν ὁ φίλος ἀφέρμαι πρός με τὸ παρόν, καὶ κλινιζέτω κοσμικῶς τὰ φιλοσόφημα. ἵνα μᾶλλον ἀκαταμάχητος καὶ ἀνεκλίπτητον καὶ ποικιλοφυὲς καὶ τῷ εὐρίᾳ τὰ μέγιστα ὀνησιφόρον ἀπορῇ. "Κοσμείτω ἀλλὰ ἐπιφέρῃ τὸ ἔλαχιστον σπουδῆς" (ἐν ἔχῃ λόγῳ) μηδὲ τὰ ἔλοιπα αὐτοῦ κενὰ ἐλπίδος διωθέω. "μέχρις ἂν φωσφόρος ἀνατείλῃ, καὶ κύριον διαγένοιτο" (καὶ τὸν ἀπόστολον). Νῦν θεόθεν ἔχει θέρειδο πόλις, καὶ ἐλπίζομεν ἄν εἰς μεταφέρ. Ταῦτα φίλε ἔλεγον, φρονῶ καὶ γραμμάτιον. Εἰκὸς πιστεύω ὁ φίλος, ὡς ἐπέιδον ἀρχὴ τὰ περὶ τὸ εὐφήμου. Σὺ δ' ὅλον ἐγχάνῃ εὐκαιρίαν, λύε, παρακαλῶ, τὸν σιωπὸν, εὐαρρεστούμενος εὖ ἔχοντα τὰ καὶ Σὺ. ἔρρωσο φίλτατε παγκαλὲ μεμνημένος. ὑγιαίνω δὲ ἀρχὴ καὶ καταστάλομαι πανέφιον πανέφιος. Ἀ. Ἀθανασ[illegible]

τῇ κε; Μαΐου ᾳωνε. ἐξ Ἀθηνῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ